

STATUT JE SPREJET,

ne pa še zaključni račun...

Svet občine Šoštanj je 18. maja sprejel statut občine Šoštanj, kar je eden najpomembnejših korakov pri graditvi naše občine. Po sprejetju tega temeljnega akta pa še vedno nismo popolnoma osamosvojeni. V najkrajšem času čakata svet občine še dve sila pomebni dejanji: sprejetje zaključnega računa bivše skupne občine za leto 1994 in na osnovi tega obravnava in sprejem proračuna naše občine za leto 1995. Kot župan imam nalogo pripraviti predlog proračuna in oblikovati čimbolj racionalno občinsko upravo. Pot do proračuna vodi preko sprejetja zaključnega računa prejšnje skupne občine Velenje. Zaključni račun je svet občine enkrat že obravnavala, a ga svetniki niso sprejeli, ker so menili, da je v njem preveč nejasnosti. Zahtevali so dodatna pojasnila od izvajalca proračuna za leto 1994, to pa je bil izvršni svet bivše občine Velenje. Menim, da bo svet naše občine zaključni račun le sprejel, saj bo le tako lahko razpravljal o predlogu proračuna za leto 1995. Vedeti moramo, da s potrditvijo zaključnega računa ne dajemo brezpogojne odveze prejšnjim izvrševalcem proračuna; tudi naknadno odkritje morebitnih nepravilnosti jih obremenjuje celo s kazensko odgovornostjo. Šele s sprejetjem zaključnega proračuna bo izpolnjen pogoj za obravnavo proračuna naše občine za leto 1995. Le-ta pa je za naše delovanje nujno potreben. V naši občini je veliko marljivih in zavzetih občanov, kljub temu pa ne moremo graditi razvoja občine na udarniškem delu, kot je bilo to moderno v preteklosti. Brez soudeležbe krajanov ne bo šlo. Toda glavno breme strateško najpomembnejših investicij v občini bo moral nositi občinski proračun. Pred nami je tudi obdobje številnih kulturnih, družabnih, športnih in rekreacijskih prireditev, katere bi občina želela finančno podpreti, pa jih žal ne more, ker še nima proračuna! Pri nas pričenjamo na novo. Naša pot bo še dolga, temelje pa moramo postaviti čimprej in prepričan sem, da bomo tudi dileme okrog zaključnega računa uspešno prebrodili.

dr. Bogdan Menih
 Župan občine Šoštanj

O B Č I N E LIST Š O Š T A N J

Uvodnik

Pred vami je tretja številka LISTA. Precej odebeljena je, saj ji je priložen Uradni list občine Šoštanj št. 6, v katerem je objavljen naš statut, temeljni kamen nove občine Šoštanj, in odlok o zastavi in grbu naše občine. Veseli smo, da bomo letošnji praznik državnosti lahko pospremili s tako pomembnima dokumentoma, saj tudi grb in zastava nenazadnje pomenita identifikacijo in pripadnost naši občini. Srčna, rdeča barva naše občine pa bo, kot pravi Edi Vučina, pri nas zabrisala ideološki pečat rdeče barve, ki so se ji navsezadnje

odrekli tudi komunisti. LIST se prijemlje, imamo preko 250 naročnikov, med katerimi je tudi naš stoletnik Franjo Vodovnik, ki je naročilnico izpolnil lastnoročno! Računamo, da se bo med naročnike vpisalo še več naših občanov, saj menimo, da bo LIST dosegel svoj namen, ko bo prispel do vsake hiše in stanovanja v naši občini. Nemalo naročnikov pa imamo tudi iz Velenja in poleg samih pohval, ki jih dobivamo, računamo tudi na vaše kritične misli, saj bomo lahko samo z vašo pomočjo dvigovali kvaliteto našega in vašega Lista občine Šoštanj.

FOTO: PETER MARINŠEK

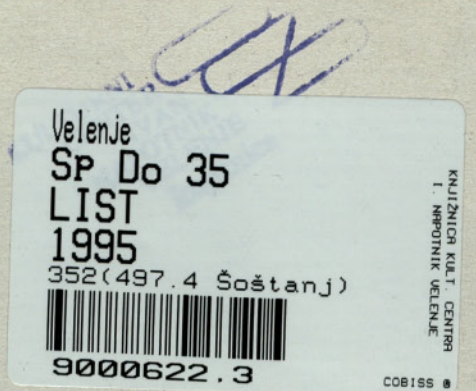

FOTO: PETER MARINŠEK

Zastava občine Šoštanj

OB DNEVU DRŽAVNOSTI

OBČINA ŠOŠTANJ

Z

vabi na
**PRVO DVIGANJE
 ZASTAVE OBČINE ŠOŠTANJ**

program:

14.00 • PREDSTAVITEV GLASBENE ŠOLE
 / pred novo glasbeno šolo /

15.00 • DVIGANJE ZASTAVE
 / pred občino /

ZABAVA DO 21.00 ure
 / na Trgu svobode /

sodelujejo:

GODBA • MAŽORETKE • PEVSKI ZBOR • FOLKLOR...

Šoštanj, nedelja, 28. maj 1995

NAPOVEDNIK

■ stran 7

“Okras” Šoštanja - graščina
 Kulturna dediščina?

■ stran 3

Bo denar v službi ljudi?
 Otvoritev Krekove banke v Kajuhovem domu

■ stran 3

Nekoč so vozili furmani
 Iz arhiva kulturnice PKG Gaberke

4. KONGRES SDSS V TOPOLŠICI

FOTO: PETER MARINŠEK

Občinski odbor SDSS Šoštanj je 27. maja izredno uspešno organiziral 4. kongres Slovenskih socialdemokratov, na katerem so sklenili, da bodo nadaljevali politična prizadevanja za resnično demokracijo in socialno pravičnost v Sloveniji.

LEVA STRAN

Popuščaj! Pritiski, ki so bili iz prve in iz druge roke, predvsem pa iz velenjskih logov usmerjeni proti sprejetju statuta občine Šoštanj resnično popuščajo, čeprav po pisanju Našega časa tega še ne bi mogli reči. Urednik tednika sosednje občine je namreč nasel na štos, ki se usmerjeno v tej ali oni obliki pojavlja predvsem v gostilnah tod okoli. Prepričani so namreč, da če bodo odstranili Rezmana z občine, da se bo občina Šoštanj kar sesula sama od sebe. Blatenje in manipulacije na moj račun, ko so moje vljudno pismo vršilki dolžnosti načelnice upravne enote hoteli prikazati kot grobe očitke in pri tem niti pomislili niso, da bi o tem pismu lahko spregovoril tudi sam, je doseglo natančno nasproten učinek od tistega, ki so ga želeli. Naj se je sam glavni urednik Našega časa še tako potrudil in našel enega redkih trenutkov, ko pred gostilnico Ippon na avtobusni postaji v Šoštanju ni bilo parkiranega nobenega avtomobila, ljudje vendar dobro poznajo in čutijo to problematiko, ki jo bo občina gotovo rešila slej ko prej. Ljudje, kot pravim, dobro poznajo probleme naše občine in so zadovoljni, da jih skušamo reševati. Očitno pa je, da pri tem ne bomo mogli (preveč) računati na pomoč upravne enote Velenje, ki jo vodi stara Šoštanjčanka, ampak se bo občina sama pozabavala z njimi. In jih tudi rešila. Občani so namreč z večinsko voljo prevzeli stvari v svoje roke in povsem vseeno je, ali bo te njihove težave operativno reševal Rezman ali kdo drug. Mene je pri mojem političnem angažiranju vedno vodila misel, da brez tistega, ki ga ni, vedno gre! In tudi v Šoštanju bo šlo, saj vrsta dogodkov in tudi strankarskih aktivnosti kaže, da se vladajoča koalicija strank slovenske pomladi v Šoštanju krepi. Tako organizacijsko kot kadrovske. Voz pelje in tisti, ki so to spoznali, skačejo nanj ne z njega! Septembra 1995, ko bo Mestna občina Velenje po zakonu morala položiti pred vse tri nove občine tako premoženjsko bilanco kot tudi predlog delitvene bilance, pa se nezadržno bliža! Mi smo statut sprejeli in občina Šoštanj bo te usodne in zgodovinske trenutke pričakala organizacijsko pripravljena. Z Rezmanom ali brez njega. O tem ne gre več dvomiti!

Pogostost izhajanja Našega časa daje Velenjčanom pri produciranju manipulacij seveda prednost. Toda s poštenim in zavzetim delom bomo sčasoma zanesljivo dokazali, da občina Šoštanj ne bo ostala zgolj črka na papirju, ampak homogena tvorba, ki bo tem krajem povrnila nekdanji ugled.

Kako lahko je proizvesti izkrivljeno resnico, pa poglejmo na samo enem primeru obširno publiciranega pisma v enem od prejšnjih števil tednika občine Velenje. Moje prijazno opozorilo, da visok državni uradnik na upravni enoti ne vodi ravno zgledega registra društev, je vršilka dolžnosti načelnice upravne enote odvrnila, da mi tisti uradnik pač že dolgo ni simpatičen. Kot da vzajemne simpatije pogojujejo profesionalnost opravljenega dela! Toda zgodba ima brado in sega vse do 1. seje sveta občine Šoštanj, na kateri je svet zadolžil našega župana, naj priskrbi relevantne podatke, med drugim tudi register društev v naši občini. Ker je znano, da so društva gibalo skoraj vsega, kar se po naših krajevnih skupnostih dogaja, je že prav, da na občini razpolagamo z njihovimi naslovi, programi, željami, zahtevami, prošnjami, ... koneckoncev je pred nami sprejemanje proračuna, s katerim bomo poživilo delo vseh aktivnih društev v občini. Na vljudno prošnjo, da nam upravna enota posreduje željeni register, smo dobili hladen odgovor, ki ga lahko preberete v originalu!

Tudi takšno je ozadje ene od točk mojega spornega pisma in prav je, da naši občani izvedo, da nam niti osnovnih podatkov, s katerimi razpolagajo v upravni enoti, tam niso pripravljene zbrati, ampak moramo za vse poskrbeti sami! Pa bomo že. Kot smo uredili svoj register društev, da jim bomo lahko enkopravno priskočili na pomoč, tako bomo uredili tudi druge vitalne funkcije v naši občini, saj smo nenehno deležni podpore dobromislečih ljudi in občanov naše občine.

REPUBLIKA SLOVENIJA
UPRAVNA ENOTA VELENJE
Številka: 024-02/95-02
Datum: 24.01.1994

PRILIČNA POŠTA - OBČINA ŠOŠTANJ
Zbirna številka: 2211-22
Prejemnik: 79

OBČINA ŠOŠTANJ
63225 ŠOŠTANJ

ZADEVA: REGISTER DRUŠTEV

Ne omenjajte vsega dopisa v dnevi 17.01.1995, številka: 024-02/95-02, vam sporočamo, da se pri Upravi št. Velenje - Organizacijska enota za upravne naloge občine, vodi register društev, ki delujejo na območju bivše občine Velenje.

Ker ne vodimo registra društev, ki delujejo na območju Občine Šoštanj, vam žal povsem, ki jih želimo, ne moremo posredovati.

V kolikor bi morebiti želeli podatke, koliko društev ima sedež (na območju delovanja) v občini Šoštanj, vam je register društev pri občinski organizacijski enoti, kot javna listina na vpogled, s spoštovanjem:

PRIPRAVIL: LJO PETROV
V.D. NAČELNIK UPRAVNE ENOTE VELENJE
MILENA PRISTONJAK, dipl. prav.

OSTAVLJENO:
Dokladi
aktiv

Peter Rezman

L I S T

V TOPOLŠICI NAM JE BILO PRIJETNO

Srečanje krvodajalcev

Po nekaj letih je Območna organizacija Rdečega križa Velenje ponovno organizirala srečanje krvodajalcev za svoje območje. Tokrat smo se odločili za Topolšico, saj so nam predstavniki Bolnice in kraja ponudili veliko pomoči. Na srečanje so bili vabljeni krvodajalci, organizatorji krvodajalstva, župani vseh treh občin, predstavniki podjetij in transfuzijskih postaj oz. bolnic. Marljivi kolektiv OO RK je v hotelu Vesna pripravil tudi bogato razstavo s prikazom zgodovine in dela Rdečega križa.

Preko 500 udeležencev se je zbralo na sproščenem in veselim srečanju ob prijetni glasbi, bogatem srečolovu in tudi bogatem programu. Krvodajalce in goste je najprej pozdravil župan in podpredsednik OO RK Velenje dr. Bogdan Menih, zatem je spregovoril predsednik OO RK Stane Žula; slovesni govornik pa je bil poslanec državnega zbora in predsednik komisije za krvodajalstvo pri glavnem odboru RKS dr. Janko Predan. Oba govornika sta izrazila zahvalo številnim krvodajalcem in organizatorjem in govorila o velikem pomenu in vrednosti krvodajalstva v Sloveniji. V

območni organizaciji smo še posebej ponosni na krvodajalce in organizatorje, saj smo že polnih trideset let po številu darovalcev v državnem vrhu. Na ta način opravljamo najplemenitejše in najbolj humano delo - darujemo del samega sebe, da rešujemo življenja in zdravje številnih ljudi.

V okviru OO RK Velenje je bilo lani 4625 odvzemov krvi. Tudi letos potekajo zelo uspešne akcije. Na območju občine Šoštanj sta bila izvedena dva organizirana odvzema in sicer v Ravnah - 150 odvzemov in v Šoštanju - 170 odvzemov. Poleg tega pa se krvodajalci udeležujejo tudi individualnih odvzemov v bolnicah Slovenj Gradec in Celje. Naše želje so, da bi nadaljevali s humanim delom, da bi pomlajevali vrste krvodajalcev in da bi bilo splošno razpoloženje do humanosti tudi v prihodnje na dosedanjem nivoju.

OO RK se po tej poti zahvaljuje kolektivu Bolnice Topolšica, predstavnikom občine Šoštanj in velikemu številu darovalcev, da so omogočili izredno bogat srečolov, organiziranje prehrane in da smo se v splošnem imeli prijetno in lepo.

kri rešuje življenje

FOTO: PETER MARINŠEK

N A B O R

Nabor, ali po domače štelnga, je bil včasih velik dogodek za fante, ali kot pri nas pravimo, za pobe, saj so jih na ta način odraščali za vojake. Naši stari očete imajo na to drugačne spomine kot mlajši, ki smo bili odbrani za jugoslovansko ljudsko armado, in najmlajši, ki so že služili v slovenski vojski, saj so mnogi danes še živeli služili pod cesarjem avstroogrške monarhije. Tako nam je naš stoletnik (in najstarejši naročnik LISTA), g. Franjo Vodovnik pripovedoval, da je bil ranjen v slavni bitki pri Solferinu...

A ti časi so že zdavnaj za nami, skoraj pozabljeno je že tudi služenje slovenskih vojakov v bivši Jugoslaviji. Danes nabirajo fante po uveljavljenih šegah za mlado slovensko vojsko, ki pa že tudi ima svoj ognjeni krst. Sicer res, da v kratki, a vendrale odločilni vojni za osamosvojitve Slovenije, iz katere se, na žalost, cinični, predvsem prolevičarski krogi pogosto norčujejo.

Le malokdo pa ve, da je bil zadnji nabor fantov iz naše občine opravljen v Šoštanju in sicer na sedežu naše nove občine dne 29. maja 1995. Fantje, pretežno rojeni leta 1977, so se, kot je že to v navadi, na nabor pripeljali na okrašenih vozovih in mnogi med njimi so ta dan zaključili s pesmijo in kupico vina na ustih. Tudi to sodi med slovenske navade, pa če to odobravamo ali ne. Med skupino letošnjih nabornikov sta bila tudi Matjaž Goršek in Vinko Stropnik iz Raven, očitno sproščena in nič zaskrbljena, da bi bila morebiti napotena kam daleč od doma. Ti časi so po zaslugi razcveta slovenske politične pomladi, ki je omogočila osamosvojitve naše države, za vedno za nami! Zelela sta le, da bi pristala med vojaškimi šoferji; to je še vedno eno bolj zapeljivih področij služenja vojaških obveznosti. Upamo, da se jima bo ta želja uresničila. Vsem slovenskim nabornikom in vojakom pa želimo, da jim ne bi bilo treba nikoli več s puško braniti naše suverenosti.

PeR FOTO: PETER MARINŠEK

UREDIMO OKOLICO

Turistično društvo Šoštanj bo nagradilo skrbne krajanje

Na sestanku Turističnega društva Šoštanj so 13. 6. 1995 imenovali posebno komisijo, ki ima nalogo, da v Šoštanju in njegovi širši okolici (Pohrastnik, Metleče, ...) pozorno in anonimno opazuje urejenost in estetski videz naselja. Na podlagi teh ogledov bodo opravili posebno ocenitev, v kateri bodo obravnavali urejenost okolice enostanovanjskih hiš, večstanovanjskih blokov, urejenost in estetski videz balkonov, urejenost kmetij in tudi estetsko ocenitev in gostoljubje v gostinskih lokalih.

Komisija bo svoje delo strnila jeseni in povabila krajanje na prireditve, kjer bo predstavila svoje ocene ter s priložnostnimi darili nagradila tiste lastnike in stanovalce, za katere bo sodila, da imajo najlepše in skrbno urejeno okolico. Namen te akcije je seveda vzpodbujanje vseh nas, da s čistočo, urejenostjo in cvetjem obogatimo naš življenjski vsakdan.

PeR

K U L T U R A

IZ ARHIVA KULTURNICE PKG GABERKE

FURMANI NEKOČ

Kako čas beži. Zdi se, da je bilo vse to včeraj, pa vendar je sedaj tu samo še gola preteklost in spomin na furmanske čase. Nikjer več ne vidimo furmanov. Po naših asfaltnih cestah sedaj drvijo jekleni konjički in z izpušnimi plini onesnažujejo zrak. Pred leti so po prašnih makadamskih cestah topotali konji in glasno ječali vozovi, in sani v zimskem času, naloženi s hlodovino. Težki, a vendar lepi časi so to bili za furmane. Malo smo imeli spanja, konje je bilo potrebno pred vožnjo do sitega nakrmiti in prav zavoljo tega smo morali vstajati tudi ob treh zjutraj. Komaj se je pričelo svitati, že je hitela konjska kolona, tudi do trideset vpreg, skozi Gaberke in Velunjo po pripravljen les. Težke, naložene voze lesa smo odpeljali do odkupnih mest ali lesnih "placev".

Dolga pot je utrujala konje in furmane. Počitek smo naredili ob gostilnah. Konji so dobili nekaj sena, ki smo ga vozili zraven v senenih mrežah. Ta čas, ko so se krmili konji, smo furmani vzeli z voza tudi svojo, od doma pripravljeno malico in jo odnesli v gostilno. Tu smo naročili pijačo. Žganje, "tolkec" ali vino. Tudi navadna voda se je prilegla, če si bil žejen, a brez denarja, in ti ni dal za pijačo tisti, ki mu je v žepu vedno cingljal denar. Ko so se konji najedli, so začeli hrzati in žejno pozvnanjati z zvončki, obešenimi na komatih. Ošli smo jih napojiti k lesenemu koritu ali iz lesenega vedra. Nasiteni in malo odpočiti konji ter furmani smo krenili dalje. Prvi furman je vedno brez besed poveljeval, ostali smo mu sledili. Prav od njega je bilo največkrat odvismo, ali smo počivali pri vseh gostilnah. Ozke ceste so bile dober izgovor in

resen krivec, kajti mimo prve vprege nismo mogli in tako smo obredli vse gostilne. V tistih časih so bile od Velunjskega grabna do Gaberk tri gostilne: prva pri Rihterju, druga pri Jurju in tretja pri Robidu. Povsod so furmane radi postregli, bili so dobrovoljni ljudje. Morali smo trdo delati, a znali smo se tudi poveseleti. Ob lepi pesmi smo skupaj pozabili na čas in utrujenost. Tako so nam tekli furmanski dnevi v dežju in soncu in vetru, pod milim nebom, s prijatelji. Furmanski časi pa so navkljub vsemu, ob nenadejanemu napredku, vztrajno umirali in danes je nanje ostal le še lep spomin in nostalgija.

Po pripovedovanju
Martina Prosenjaka
iznad Velunjskega grabna
zabeležil Stanko Podjaveršek,
(15. 2. 1995).

ROCK SCENA

Ansambel CHATEAU gostuje 17. in 18. junija 1995 v Bratislavi, kjer bo na velikem rock koncertu predstavljala našo državo. Z glasbeniki potuje na Slovaško tudi ekipa novinarjev več slovenskih časopisov. To bo hkrati promocija uspešnic s CD-ja "Mlinar na Muri". Na koncertu bo sodelovalo veliko zvenceh imen pop-rock glasbe, kot so Whitesnake, Bon Jovi in drugi. Po turneji bo ansambel poskrbel za izčrpnje poročilo za naš časopis. CHATEAU so Zvone Hranjec (kitara), Matjaž Ograjenšek (vokal), Miran Vavče (klaviature), Stane Odlazek (bobni), Sandi Ževart (bas).

Melodrama

List za listom v knjigi
orumenelih sanj,
polni lačne misli
s spomini drage nanj.

In dragega boga
utaplja med solzami
in moli šepetaje
s priprtimi rokami.

Pomlad pri osemnajstih...
Polje, cvet pri cvetu,
prstan dal je on
preljubnemu dekletu.

Pomlad pri devetnajstih...
Cvetel je mak rdeč
in, ko je odevtel...
ga ni objela nikdar več.

Peter Radoja

NEKOČ JE BILO JEZERO

Kjer zdaj je zelena Šaleška dolina,
bila vse некоč je jezerska gladina.
Zdaj jezero tod se ponovno odpira,
in zemljo dolinsko v globine požira.
Globoko pod njim pa je rudniško dno,
rudarji v njem kopljejo črno zlato.
Rudnin je v globinah ogromna zaloga,
da za elektrane dovolj bo premoga.
Ker so za odkopi nastale praznine,
pogreza se zemlja zelene doline.
Jezero postaja iz dneva v dan širje,
izginjajo Preloge, Pesje, Družmirje.
Še malo in rovi dosežejo nas
in šla bo v globino še gaberška vas.
Idila nekdanja za vedno bo proč,
spet tam bo jezero, kjer bilo je некоč.

Ludvik Skaza

HARMONIJA MNENJ

Kako prijetno je put v banko,
v kateri čuti prijavnost in kras-
nost na malom kraju.

Pri vas se neha japonsko misel
misliti, pa, da je, krepki bi!
Ohranite to prednost!

19. 11. 1994

J. Min
Pri vas sem slišala primerno poravnati in odjedno
podkrepano. Banka je naravnala moji ženi in
mi pomagal. Banka je odšla, pa me spopadajo kot
delničarji. Zdrav živim, da je to banka,
ki pomaga človeku, ko je v stiski.
Mo 19. 11. 94

19. 11. 1994

19. 11. 1994

19. 11. 1994

19. 11. 1994

19. 11. 1994

19. 11. 1994

19. 11. 1994

19. 11. 1994

19. 11. 1994

19. 11. 1994

19. 11. 1994

19. 11. 1994

19. 11. 1994

19. 11. 1994

19. 11. 1994

19. 11. 1994

19. 11. 1994

19. 11. 1994

19. 11. 1994

19. 11. 1994

19. 11. 1994

19. 11. 1994

19. 11. 1994

19. 11. 1994

19. 11. 1994

KREKOVA BANKA d.d.

Od 05.06.1995 v Kajuhovem domu v Šoštanj,
ker ste to VI želeli.

S celotno ponudbo smo vam na voljo od po.-pe. od 9.-12.
in od 13.-16.30 ure

DA BO DENAR V SLUŽBI ČLOVEKA

Da bo denar v službi človeka

Otvoritev Krekove banke v Šoštanju

V Kajuhovem domu, tej eminentni, v denacionalizacijskem postopku vrnjeni in obnovljeni zgradbi, od 5. junija 1995 posluje Krekova banka d.d. Krekovo banko d.d. je ustanovilo 2891 delničarjev, danes pa ima njene delnice že 5383 delničarjev. Zaupanje v to mlado banko potrjujejo tudi raziskave javnega mnenja v letih 1993 in 1994, ki so pokazale, da Slovenci Krekovi banki nadpovprečno zaupajo. To stališče potrjujejo tudi ugodni poslovni rezultati v obeh letih njenega poslovanja. Poslovalnica v Šoštanju je šesta organizacijska enota te banke (Maribor, Ljubljana, Novo mesto, Zreče, Nova Gorica), do konca letošnjega leta pa nameravajo odpreti še dve. Nagla širitev mreže potrjuje ocene, da gre za eno najbolj perspektivnih slovenskih bank. Delavec Krekove banke odlikuje izjemna pozornost do svojih strank. K temu jih vzpodbujajo tudi predlogi in priznanja, ki jih beležijo njihove stranke v Knjigo mnenj. Najpogostejše izjave dosedanjih strank, "prijetno doživetje", "izjemna prijavnost", "ustrežljivost", bodo gotovo vzpodbudile k sodelovanju s Krekovo banko tako občane kot podjetnike, saj banka ponuja široko paleto bančnih storitev. V juniju si lahko v banki ogledate zanimivo razstavo starih hranilnikov in hranilnih knjižic, poleg tega pa so pripravili za stranke posebno ponudbo.

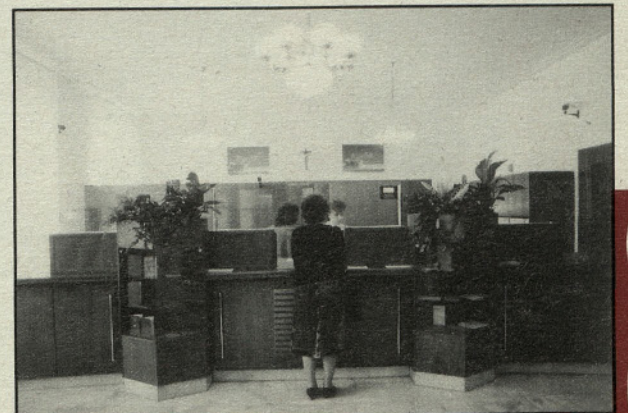

FOTO: PETER MARINŠEK

ŠPORT IN REKREACIJA

30 LET ODBOJKE V TOPOLŠICI

Ljubitelji športa Topolšico poznajo kot zibelko odbojke v Šaleški dolini. Pred več kot tridesetimi leti se je ta šport pojavil kot rekreativna oblika zdraviliških delavcev v "Dolini Meseca" (kasnejši Luftpod). Tu se je zbiralo vedno več domačinov, mladine. Leti so se sčasoma začeli premišljevat o samostojnem klubu. Tako so v mesecu maju pred 30 leti postali registriran klub, s tem so dobili pravico nastopanja v celjsko - mariborski podzvezi. Na začetku ni bilo

pravih pogojev za kvalitetno igro. Z udarniškim delom smo uredili igrišče, stol za sodnike, okolico, črte so zaradi pomanjkanja materiala bile včasih kar iz moke, dresse si je vsak igralec kupil sam, ... S prvim nastopanjem v ligi so se pojavili tudi strastni navijači in navijačice, ki so s svojim navdušenjem pripomogli k marsikateri zmagi kluba. Težave so bile s prevozom in ostalo organizacijo. Velikokrat so priskočili na pomoč Bolnica Topolšica in člani uprave (ga. Vida Klemencič).

Kvaliteta igre se je z leti povečevala. Dobili smo prve trenerje (g. T. Starič), napredovali smo na lestvicah lig (iz podzvezne v drugo in prvo republiško ligo). Bili smo celo na kvalifikacijah za drugo

zvezno ligo. Uspehe smo dosegali tudi na raznih turnirjih izven meja naše domovine (Avstrija). Značilno za takratno našo odbojko je bilo prijateljstvo, borbenost in nepredvidljivo igranje. S temi kvalitetami smo včasih premagali marsikatero boljše nasprotnika. Z načrtnim delom na osnovni šoli Karla Destovnika - Kajuha je bilo v klubu vedno več mladih. Tako so danes zastopane vse starostne kategorije igralcev: mlajši dečki, starejši dečki, kadeti, mladinci, člani. Zaradi velikega zanimanja se je pred leti ustanovil tudi ženski klub.

3. junija smo se v Gasilnem domu v Topolšici zbrali skoraj vsi veterani topolške odbojke. Prišli so bivši igralci, navijači in organizatorji.

Obudili smo spomine in se spomnili tudi tistih, ki jih ni več med nami. Zahvaljujemo se vsem sponzorjem, ki so nam to srečanje omogočili.

Srčno upam, da bo do naslednjega srečanja minilo manj kot trideset let.

za veterane
prof. Darko Menih

Medobčinska gasilska tekmovanja treh občin

Zadnje dni je bilo na območju treh novih občin precej gasilske živahnosti. Potekale so priprave na medobčinsko tekmovanje v gasilski zvezi Velenje. Po tradiciji se gasilci takrat še posebej zagrižejo v svoji operativni vnevi, kar pove že sam pogled na prenatrpana dvorišča pred gasilskimi domovi. Prvi del tekmovaj je bil 28. maja v Lajšah in sicer v pionirsko-mladinski konkurenci. Pri pionirjih je desetina Šoštanj dosegla 1. mesto, sledile so ekipe Šentilja, Gaberk, Topolšice, Škal, Vinske gore, dve ekipe Velenja, Šaleka, TUŠ in druga ekipa Gaberk. Pri pionirkah so po prvih treh mestih posegle ekipe: Šentilj, Šoštanj in Šalek. Ekipa Lokovice se je uvrstila na 4. mesto, ekipa Topolšice pa na 8. mesto. V konkurenci mladincev je bilo 1. Velenje, sledijo Paška vas in Škale, 4.

je bila Lokovica, 7. Šoštanj, 10. Gaberke, 11. Topolšica in 14. Gaberke. Najbolj so se izkazale mladinke iz Topolšice, Lokovice in Šentilja. V članski konkurenci A so zmagali Velenjčani, 2. mesto je dosegel Šalek in 3. Lokovica, 5. in 6. so bili Topolščani, 17. Šoštanjčani in 19. Gaberčani. Pri članicah A je zmagala ekipa Šmartnega ob Paki, sledili sta Topolšica in Velenje. 4. mesto je dosegel Šoštanj, 9. Lokovica in 10. Gaberke. Pri članicah B je prvo mesto dosegel IGD RLV, 2. Šalek in tretje Gaberke. Pri članicah B pa je bil prvi Šalek, drugo Velenje in tretje Škale. Tekmovanje veteranov je bilo v soboto v Bevcāh združeno z Grudnikovim memorialom. Tekmovalo je 15 desetiz iz treh občin. Pokrovitelj tekmovanj so sporazumno občine Šmartno ob Paki, Šoštanj in Velenje.

Peter Radoja

20 LET USPEŠNEGA DELOVANJA JAMARSKEGA KLUBA TOPOLŠICA

Počasi se bliža obletnica delovanja jamarskega kluba Topolšica. Prihodnje leto bomo namreč topolški jamarji praznovali 20 let aktivnega raziskovanja podzemnih jam in drugih kraških pojavov. Na pragu takega dogodka naj mi bo dovoljeno, da se kot predsednik kluba in njegov dolgoletni član ozrem nazaj na prehojeno pot in obudim iz spomina nekatere dogodke, za katere menim, da so bili prelomni v delovanju kluba.

Jamarski klub Topolšica je bil ustanovljen 20. 5. 1976 leta na pobudo gospoda Marjana Vertačnika. Glavni razlog za tako dejanje gre prav gotovo na račun odkritja Ciglerjeve jame ob potoku Strmina v Topolšici, katera je še danes največja kraška jama na območju nekdanje občine Velenje. Ciglerjeva jama je vodna jama, ki v deževnem obdobju odvajajo del potoka Strmina. Dolga je 176 m in globoka 70 m. Premore lepo kapniško in sigasto okrasje. Voda, ki ponika vanjo, se pretaka po neznanih podzemnih poteh skozi hrib Lom in

se pojavi zopet na dan pri Verču v Topolšici. Naslednji večji dogodek smo topolški jamarji zabeležili leta 1982, ko smo po večletnih raziskavah širšega zaledja izvira Ljubije v Belih Vodah našli in raziskali najglobljo jama na območju takratne občine Velenje - 152 m globoko Brezno dveh lobanj. Ob takratnem znanju in uporabi vrhne tehnike ter razpoložljivi opremi je pomenila raziskava tega brezna izjemen podvig.

Leta 1984 smo odkrili nadaljevanje Rotovnikove jame. Novoodkriti rovi so skupaj merili komaj 28 m, toda odkritje aragontne dvorane z lepimi kapniki in aragontnimi ježki je vzpodbudilo gospoda Rotovnika, lastnika zemljišča, na katerem leži vhod v jama, da se je lotil obsežnih ureditvenih del in po dobrem letu jama v celotni dolžini uredil za turistični ogled. Rotovnikova jama je tako postala prva zasebna turistična jama v Sloveniji.

Odkritje Rotovnikove jame je na nek način oživel naše vrste, saj smo po več letih odkrivanja manjših in nezanimivih jam

tokrat zadeli v polno. Dosegli smo uspeh, ki smo si ga tako neizmerno želeli. Nenazadnje so bila od uspešnosti delovanja odvisna tudi finančna sredstva, ki so bila sicer vedno skromna, a si brez njih delovanja kluba ni bilo mogoče zamisliti. Odkritje in kasnejša turistična ureditev Rotovnikove jame so bili dogodki, ki so nam omogočili navezavo stikov s hotelom Vesna v Topolšici. Stiki so kasneje prerasli v večletno plodno sodelovanje. Jamarji smo nekaj časa dokaj redno izvajali hotelskim gostom predavanja s prikazom barvnih diapozitivov, sodelovali na javnih prireditvah - topolška noč s prikazom vrhne tehnike, v avli hotela pa smo pripravil razstavni pano s fotografijami iz jam. Hotel Vesna pa nam je v zameno dal v uporabo kletne prostore v depandansi Mladika, v katerih smo si uredili sedež kluba. Te prostore smo koristili ves do leta 1993.

Tudi sodelovanje z vodstvom KS Topolšica in gasilskim društvom Topolšica je vseskozi potekalo vzorno. Plod sodelovanja z navedenima organizacijama je bila podaritev starega gasilskega kombija v uporabo našemu jamarskemu klubu.

V letu 1986 se nas je večina jamarjev naučila samostojne uporabe vrhne tehnike. Novopridobljeno znanje smo seveda želeli čimprej uporabiti v praksi, zato smo v poletnih mesecih organizirali nekaj raziskovalnih akcij na območju Dleskovške planote oziroma Veže v Kamniških in Savinjskih Alpah. Zakaj prav tam, ko pa so bili to nam popolnoma neznani tereni, in tudi sicer je tja le malokdo zahajal. Veža in Dleskovška planota sta visokogorski kraški planoti, ki se razprostirata med dolino Lučnice,

sotesko Savinje na odseku med Lučami in Rogovilem, Robanovim kotom in sotesko Lučke bele. Nadmorska višina znaša med 1600 m in 1900 m, zato smo tam pričakovali zelo globoke jame, tudi nad 1000 m globine. Naša raziskovanja so potekala na navedenem območju vse do danes. Do leta 1992 ni bilo pravega rezultata, najdlje smo prodrli v breznu J-4/9 in sicer do globine 288 m.

Leta 1992 pa se nam je dobesedno odprlo. Na območju Moličke peči, na nadmorski višini 1900 m sva s kolegom Ivom Zadnikom našla obetaven vhod v podzemlje. Že na dan odkritja vhoda brezna sva se spustila vanj in prodrla do globine 70 m. Ko se človek nad 15 let aktivno ukvarja z raziskovanjem jam in ima za seboj že na stotine spustov v jame, že kar čuti, če je novoodkrita jama obetavna. Takrat sem že po prvi 24 m globoki stopnji vedel, da bo ta jama nekaj posebnega. Nisem se zmotil.

Danes, ko je Sistem Molička peč, kot se jama imenuje, v glavnem raziskana, lahko zapišem, da je preseгла vsa naša pričakovanja. Tistega leta smo topolški jamarji izvedli še eno akcijo v novoodkriti brezno in prodrli do globine 170 m. Konec jame še vedno ni bilo. Raziskovanja smo nadaljevali naslednje leto in prodrli do globine 682 m. Tako globoke jame na Štajerskem takrat še nismo poznali. Istočasno kot mi, je tudi velenjski klub Siga raziskoval neko brezno v bližini našega. Po nizu akcij so istega dne, ko smo mi dosegli globino 682 m, velenjski jamarji na globini 620 m prodrli v našo jama. Žal se nismo srečali, ker smo mi že prej zapustili jama. Združitev dveh tako globokih jam v eno je dogodek, ki je v jamarstvu prej izjema kot pravilo. To je bil

v letu 1993 tudi jamarski dogodek leta v Sloveniji. Zanj smo topolški jamarji od Jamarske zveze Slovenije prejeli vredno nagrado.

Raziskave v Sistemu Molička peč so se nadaljevale po enoletni pavzi v letu 1995. Mešana ekipa jamarjev iz jamarških klubov Siga Velenje, Letuša in Tolmina je po nizu akcij prodrla do neverjetne globine 1130 m, kar pomeni četrto najglobljo jama v Sloveniji. Skupna dolžina vseh rovoov pa znaša okoli 3500 m, kar pomeni, da je to tudi najdaljši jamarski objekt na območju Štajerske in eden večjih v Sloveniji. Topolški jamarji v tej zadnji fazi raziskav nismo neposredno sodelovali, smo pa dali raziskovalni ekipi na voljo vso opremo, ki smo jo imeli in jo še vedno imamo v jami. To je cca 800 m vrvi, 40 vponk, ploščice idr. Pomagali pa smo tudi pri preboju ožine na globini 682 m.

Jamarski klub Topolšica bo torej kmalu dopolnil 20 let. Pri življenju sta ga ohranjali dve generaciji jamarjev. Prva ga je osnovala in upravljala prva štiri leta. Nato jo je nasledila druga generacija, ki je še vedno temelj kluba. Vendar pa se tudi tej drugi generaciji jamarjev čas počasi izteka. Čaka pa jo še ena velika in pomembna naloga. To je zagotoviti podmladek za tretjo generacijo jamarjev, ki bo klub ohranjala pri življenju še naprej. V zvezi s tem vabimo vse zainteresirane, da se nam pridružijo pri vznemirljivih odkrivanjih podzemnega sveta.

Slavko Hostnik

ŠPORT IN REKREACIJA

30 LET KEGLJAŠKEGA KLUBA ŠOŠTANJ

V soboto, 20. maja 1995, smo kegljači praznovali tridesetletnico obstoja kluba, ki smo jo zaznamovali s kegljaškim turnirjem in kasneje še s plesom. Na turnirju so sodelovale štiri ekipe: KK Fužinar iz Raven na Koroškem, KK Ljubno, KK Šoštanj in ekipa veteranov KK Šoštanj. Pri veteranih je kot dolgoletni prijatelj kluba in atrakcija nastopil večkratni svetovni prvak Miro Strežaj iz Ljutomera. Po lepih borbah je tokrat zmagala ekipa Fužinarja pred Šoštanjem, Ljubnim in veterani. Ob koncu turnirja so se za "kišto pira" borili iz vsake ekipe po eden na petdeset lučajev. Miro Strežaj je tudi tokrat pokazal, da mu moči še niso pošle, saj je zmagal, čeprav le z enim kegljem prednosti, pred domačinom Stanetom Fidejem. Omenjeni turnir je tokrat združen z memorialnim turnirjem "Zaki", ki ga vsako leto ob tem času priredimo v spomin na preminulega kegljača Herberta Zakelška.

Turnirju je v jedilnici TEŠ-a sledila kratka kulturna slovesnost s podelitvijo priznanj in nagrad ekipam in zaslužnim delavcem kluba. Slovesnosti so se udeležili pomembni gostje: župan občine Šoštanj g. Bogdan Menih, predsednik mednarodne kegljaške zveze in KZ Slovenije g. Avgust Likovnik iz Ljubljane, predsednik OKS Celje g. Vlado Gobec, predsednik sveta občine Šoštanj g. Franc Pečovnik in številni nekdanji kegljači. V priložnostnih nagovorih so dali gostje kegljačem vsaj z besedami še več zagona za nadaljnje delo. Predvsem smo se razveselili zlate plakete, ki nam jo je za trideset let uspešnega dela podelil predsednik Kegljaške zveze Slovenije g. Likovnik. Dolgoletno pot kluba je orisal predsednik KK Šoštanj g. Ivan Žnidar in poudaril, da se klub zaradi skromnih finančnih sredstev le s težavo prebija naprej. Izrazil je upanje, da se bo v samostojni občini Šoštanj tudi to spremenilo.

Ekipe so nagradili s pokali in diplomami, za dolgoletno delo pa so skromna darila prejeli: g. Mišo Ivančič, ki je bil ustanovitelj kluba, g. Ivo Blekač, ki je klub vodil celih deset let, g. Ivan Žnidar, ki zelo uspešno predseduje klubu zdaj, g. Franc Tamše, ki je od ustanovitve igralec in zadnjih pet let tudi gonilna sila kluba. Pri podelitvi pokala za turnir "Zaki" sta sodelovali tudi soproga in hčerka pokojnega Herberta Zakelška. Hčerka je imela zahvalni govor, nato pa so predstavniki vseh ekip odnesli ikebano na Zakijev grob. Po slovesnosti so kegljači za vse povabljeni pripravili skromno zakusko in ob prijetnem pogovoru pričakali veliki kegljaški ples s srečolovom ob spremljavi Podkrajskih fantov. Pozno v noč so ostali povabljeni med nami, kar je še en dokaz, da smo pripravili turnir tako dobro, kot se znamo pripraviti za prvenstvene tekme.

Ob koncu obljubljam, da se bomo srčno borili za prvenstvene točke, pa tudi za dvig kvalitete kegljanja v Šoštanju. Zato vabimo vse mlade od 13 - 18 let, da se nam pridružijo in

pridejo na kegljišče, ki je čisto blizu mestnega središča. Treninje se bodo pričeli po počitnicah, v začetku septembra. Mlade bo vodil g. Mišo Ivančič. "Mladi, pridite, preizkusite

te se, nas dopolnite in čez nekaj let prehitite!" vabijo kegljači Kegljaškega kluba Šoštanj.

Ivan Žnidar
predsednik KK Šoštanj

FOTO: ARHIV

ŠE NAPREJ SKUPAJ

Invalidi bodo delovali v Medobčinskem društvu invalidov

V se od leta 1969 deluje v Šaleški dolini Društvo invalidov. Začelo se s 65-imi delovnimi invalidi, zaposlenimi na Rudniku lignita Velenje in kasneje preraslo v veliko družino invalidov celotne Šaleške doline. Društvo, ki šteje danes že 3212 članov, je vrsto let vodila ga. Lojzka Zaležnik iz Šoštanja. Njeno delo nadaljujejo tisti, ki so skupaj z njo soustvarjali to veliko družino. Tako so se prejšnji mesec v Šoštanju zbrali delegati Društva invalidov Velenje. Kar 156 delegatov (tako veliko množico vidimo na podobnih letnih zborih le redko) se je moralo odločiti, kako delati naprej ob novi lokalni samoupravi. Lahko rečemo, da so modro sklenili, da se bodo ravnali po ljudskem reku "v slogi je moč" in skupno delovali v novem Medobčinskem društvu Šaleške doline ob Paki. Osrednji odbor bo deloval v Velenju, v vsaki od treh občin pa bo invalide povezoval občinski odbor

invalidov, ki bo izvajal celotno programsko delo. MDI Velenje je kratica novega medobčinskega društva, ki ga bo prihodnji dve leti vodil Edvard Centrih, ki je tudi predsednik nadzornega odbora Zveze društev invalidov Slovenije. V društva te zveze se večinoma vključujejo delovni invalidi. Pri tem gre za invalide I. kategorije, ki so v bistvu invalidski upokojenci, nato za invalide II. kategorije, to je za tiste, ki delajo polovičen delovni čas in za invalide III. kategorije, ki so zaposleni na lažjem delovnem mestu in to bodisi zato, ker imajo kakšno trajno bolezen ali pa so imeli poškodbo. Na samem zboru so novemu društvu zaželeli uspešno delo in obljubili pomoč poslanec v državnem zboru g. Ivo Verzolac ter župana dr. Bogdan Menih in Srečko Meh. Društvo izvaja program ohranjanja zdravja; skrbijo za nakup cenejših kart za kopanje v Topolšici, Dobrni in Laškem. Najbolj aktivni so pri

organizaciji izletov, športnih in rekreacijskih srečanj. Letos so že obiskali manj znana kraja naše dežela Adergas in Rakitno, kjer so invalidnim otrokom izročili skromno pomoč, ki jo zbirajo za nakup kombija. Večja akcija bo 21. avtorally invalidov Šaleške doline in letovanje v zdravilišču na Madžarskem. Za jesen načrtujejo izlet v Italijo (30. 9.), mini dopust v Zrečah (12. - 15. oktober), 28. 10. izlet v neznanu in 11. novembra izlet z martinovanjem na Dolenjsko. Kot vsako leto bodo tudi letos na koncu leta (23. 12.) izvedli novoletni ples v Šoštanju. Znano je, da so naši športniki - invalidi med najaktivnejšimi v državi. Strelci, katere vodi Tone Tratnik, so med najboljšimi. Množičnost in kvaliteta odlikujeta izredne igralce namiznega tenisa, ki jih uspešno vodi Tone Leber iz Šoštanja. Na državnih tekmovanjih uspešno nastopajo tudi ribiči, kegljači in smučarji (veleslalom in teki),

a tudi šahisti in balinarji dosegajo dobre rezultate. V Velenju se razvija tudi sedeča odbojka, ki jo uspešno vodi reprezentant Andrej Samec. Jeseni bodo nastopili tudi plavalci, ki zadnja leta sicer niso veliko nastopali. Naj na koncu še povemo, da posluje osrednji odbor MDI Velenje za vse člane društva vsak četrtek od 11. do 13. ure v pisarni v Velenju, Bratov Mravljakov I, telefon 855-810. Za vse invalide iz naše občine pa posluje pisarna Odbora invalidov občine Šoštanj v Domu upokojencev v Šoštanju vsak petek od 9. do 11. ure. Odbor vodi g. Tone Plešnik, tajnica je ga. Zala Mlakar, blagajničarka pa ga. Zinka Kostanjšek. Ostali člani so: Tone Leber, Bela Krenos, Zdravko Kugonič, Francka Plešnik, Vinko Delopst in Jure Rotovnik. Na terenu jim pri delu pomagajo številni poverjeniki.

Edvard Centrih

- Ob dnevu državnosti Občina Šoštanj v soboto, 24. 6. 1995, organizira svečano praznovanje in prvi dvig zastave občine Šoštanj.
- Oktet Zavodnje in Stolbljanski oktet iz Domžal bosta nastopila v petek, 30. 6. 1995, ob 20. uri v Kinodvorani v Topolšici.

4. KONGRES SDSS V TOPOLŠICI

Zadnji konec tedna v maju je v Topolšici potekal 4. kongres SDSS. Pomembni politični dogodek je bil vsebinsko in organizacijsko nadvse uspešen. Nobena podrobnost ni bila prezrta in tudi sonce nas je s svojimi žarkami grelo in razveseljevalo.

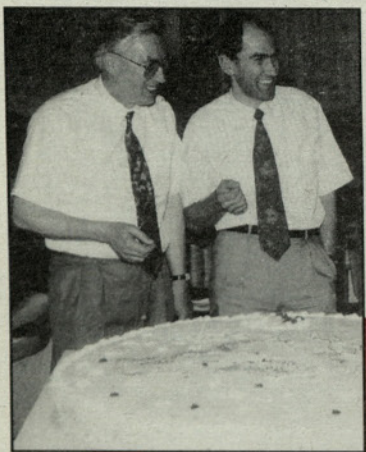

FOTO: PETER MARINŠEK

Prva socialdemokratska stranka je bila v Sloveniji ustanovljena leta 1896. Njeni najvidnejši predstavniki v prvi polovici 20. stoletja so bili Ivan Cankar, Dragotin Lončar in Albin Prepeluh. Leta 1945 je bila skupaj z ostalimi političnimi strankami prepovedana, njeni voditelji pa preganjani. Politično in socialno gibanje je ponovno oživilo z demokratizacijo slovenske družbe v času slovenske pomladi. Ko se je 16. januarja 1989 rodila Socialdemokratska zveza Slovenije, je to pomenilo konec enopartijskega sistema. Prvič po več kot 45-letih je nastala stranka, ki je želela nastopiti v javnosti samostojno in neodvisno od takrat še edine stranke - vladajoče partije. Prvi predsednik France Tomšič je oral ledino, ko je javno nasprotoval zahtevam in grožnjam, da bi se morali socialdemokrati podrediti varuvarstvu SZDL. Resnične demokratizacije ni bilo mogoče več ustaviti in dobro leto pozneje je Slovenija z aprilskimi volitvami postala

demokratska država. S svojim drugim predsednikom, dr. Jožetom Pučnikom, so se socialdemokrati uvrstili med prvoboritelje za uresničitev slovenskega narodnega programa. Javno je zastopal stališče, da se bo Slovenija v prihodnje pogovarjala z drugimi republikami v Jugoslaviji le še o modalitetah njenega razdruževanja. S tem je socialdemokracija bistveno pripomogla k osamosvojitvi slovenske države. Na tretjem kongresu v maju 1993 je bil za predsednika stranke izvoljen Janez Janša, ki je ostal na čelu socialdemokratov tudi po 4. kongresu SDSS v Topolšici. V svoji politični karieri je bil že skoraj vse, od zapornika do ministra. Njegov največji uspeh pa je bil, ko je kot minister za obrambo Republike Slovenije dosegel nekaj, o čemer so stoletja sanjale generacije Slovencev - umik jugoslovanske vojske z naših tal in (vojaško) osamosvojitve Slovenije.

Majda Menih

FOTO: PETER MARINŠEK

PISMO

Uredniku Lista občine Šoštanj

Na vse očitke, ki jih je deležen svet KS Šoštanj že kar pol leta in več, je svet KS na svoji seji pripravil članek. Prosimo, da ga v celoti objavite v tretji številki Lista občine Šoštanj.

S spoštovanjem!

Predsednik sveta KS
Natek Matjaž

ZAKAJ TAKO?

Pazljivo smo prebrali članke v Republiki, Našem času, Listu občine Šoštanj, pa še kje. In zgodilo se je, česar dobronamerni vendarle nismo pričakovali. Ker pa pisci člankov z netočnimi podatki zavajajo bralce in jim je edini cilj očrniti člane sveta KS Šoštanj, (ker pač niso po njihovi meri), to dokazuje tudi pisanje g. Rezmanja v časopisu Republika. Citiramo: zato morajo

izvoljeni v novih občinah predvsem vzeti stvari v svoje roke tako, da jih vzamejo iz rok vodstvom krajevnih skupnosti. Konec citata. Svet KS se je sestal na svoji redni seji in pripravil obvestilo oz. odgovore na članke, ki so vse prej kot resnični. Pa lepo po vrsti. Trditve g. Zaleznika v NČ, da Turistično društvo dobiva od KSS le drobtinice, da jim je KS vzela avtobusno postajališče, tenis igrišče ipd., so hudo netočne. KS ni TD ničesar vzela. V arhivu TD je vsa dokumentacija, katero bi kot predsednik moral poznati, pa očitno tega ne ve, sicer ne bi pisal to, kar je. Če bi gospod Zaleznik spremljal finančno poslovanje TD, bi gotovo vedel, da so bili prispevki KS TD tudi v 1000 DEM (kar pa smatra za drobtinice), zanimivo spoznanje, ni kaj g. predsednik! Sedaj pa še o članku "NAPAKE IZ PRETEKLOSTI" V LISTU OBČINE ŠOŠTANJ. Avtor članka bi se seveda moral najprej prepričati, če so zadeve res takšne, kot jih opisuje. Pa se ni! V vseh treh primerih, ki so tudi

slikovno krasno prikazani, so njegove trditve netočne. Okoli toplifikacije hiše Gril v Metlečah najbolje pove dopis št. 110/XI 413/91 od 26. 11. 1991, katerega smo prejeli od PE Toplovod Velenje, le tega ima tudi g. Gril. Preverite ga spoštovani pisec FrR. Zadeva vodovod ob Primorski cesti pa je potekala takole. 5. 5. 1994 so prispele na KS vloge družin Rogelšek, Kodrun in Puc. KS Šoštanj je 12. 5. 1994 zaprosila KP PE Vodovod Velenje za strokovno mnenje za izvedbo priključek na mestni vodovod. 6. 6. 1994 smo prejeli njihov odgovor in ga 9. 6. 1994 poslali vsem trem družinam. Tu se je zadeva tudi ustavila. Kljub temu pa je KS to investicijo vključila v plan del za leto 1995. Res pa je tudi to, da se v preteklosti, ko še ni bilo sušnih obdobij, te družine niso navduševale za omenjeni priključek. Pa tudi to je res, da je KS v letu 1993 porabila za sanacijo hudournika ob hiši Rogelšek in nabavo cevi za lastni vodovod (pri Pušnik) okoli 500.000,00 SIT, kar tudi ni malo.

IZPOLNJENA OBLJUBA

Ustanovitev podružnice SLS Šoštanj

Strankarsko življenje v naši občini, kljub nektarim vztrajnim stališčem, da na lokalni ravni ni prostora za politične stranke, je od lanskim volitev dalje zelo živahno. Pred nedavnim je predvsem po zaslugi SKD Šoštanj občino obiskla vrh Ministrstva za kmetijstvo in gozdarstvo z ministrom dr. Ostercem na čelu, komunisti so v Šoštanju ustanovili svojo celico Združene liste socialnih demokratov, SDS Slovenije je imela v Topolšici svoj kongres, 17. junija pa je TEŠ obiskalo predsedstvo Zelenih Slovenije. V nedeljo, 11. 6. 1995, je bila ustanovna konferenca podružnice Slovenske ljudske stranke, s čimer je predsednik podružnice Šaleška dolina dr. Borut Korun izpolnil obljubo, dano na ustanovitvi te podružnice, pred lanskimi volitvami, v Gaberkah. Od nedelje dalje ima tako ta stranka svojo organizacijo v naši občini, na konferenci pa so izvolili njene organe. Za predsednika so izvolili g. Borisa GOMBOCA. Člani upravnega odbora podružnice pa so: Franc ROTNIK, Ida JELENKO,

Anton POTOČNIK, Rudi SEVČNIKAR, Tone ŠPITAL, Vinko ŠPEGEL in Andrej JURKOVNIK. Nadzorni odbor sestavljajo: Franc SOVIČ, Jože ROČNIK in Simon MENIH, častno razsodišče pa Miloš PLETERŠEK, Maks JELENKO in Zdravko ROČNIK. Med gosti konference, ki je bila v gasilskem domu Šoštanj sta bila tudi predsednik SLS g. Marjan Podobnik in šoštanjski župan dr. Bogdan Menih. G. Marjan Podobnik je kratko in jedrnat pojasnil stališča te stranke do aktualnih zadev na državni ravni. Pri tem se je zelo kritično opredelil do nameravane spremembe Ustave Republike Slovenije in opozoril, da gre za izjemno lahkomišelnost vladajoče koalicije, v kateri trenutno prevladujejo politiki, ki so se svoje obrti učili južno od Kolpe. Tako ni čudno, da nimajo pravega odnosa do slovenske grude. Navzoče je opozoril tudi na dejstvo, da nas v Evropi ne pričakujejo z odprtimi rokami in da je razočaran nad kmetijskim ministrstvom, ki slovenskemu kmetske-

mu stanu ne natoči čistega vina, vlada pa premalo resno podpira to gospodarsko panogo in lahko se zgodi, da bi z vstopom v Evropsko unijo, slovensko kmetijstvo doživelo polom! G. dr. Bogdan Menih, šoštanjski župan, je v svojem pozdravnem nagovoru izrazil veselje nad ustanovitvijo podružnice SLS za občino Šoštanj, saj bo tako koalicija strank slovenske pomladi, ki je dobila večino na lokalnih volitvah, sedaj popolna in pričakovati je še bolj plodno delo kot do sedaj. Obljubil je tudi, da bo občina takoj, ko prevzame svoj stanovanjski fond in dejansko upravljanje nad občinskim premoženjem, v duhu demokracije zagotovila tudi prostorske kapacitete za vse politične stranke, ki delujejo v naši občini. Ob koncu se je zahvalil članom SLS iz Šoštanja za podporo pri njegovi izvolitvi, saj do ustanovitve podružnice za to še ni bilo prave priložnosti.

PeR

Dovoznih poti k hišam oz. poljskih kolovozov, kot jih pisec imenuje, KS ni urejevala. Pomagali pa smo vedno, če je le bilo mogoče. Mlada družina Puc, kdaj ste zaprosili z vlogo KS za pomoč oz. ureditev vaše dovozne poti k hiši, če ste smatrali, da ste upravičeni do nje? Tako spoštovani avtorji člankov. Predno kritizirate delo KS Šoštanj, prepričajte se o točnosti podatkov in ne pozabite: tudi vaše delo, takšno ali drugačno je že in bo še potrebno kritik.

Ob rob pa še tole. Mineva 189 dni od vaše izvolitve in sprašujemo se, kaj je vodstvo občine Šoštanj (kot dobri gospodarji, to radi vsakodnevno poudarjate) storilo dobrega, predvsem iz predvolilnih programov, segajočih v nebo. No, nekaj samovoljnih odločitev je pa res bilo. Zato že imamo grb in zastavo Šoštanja, pardon, občine Šoštanj. Pa vseeno smo radovedni, kje je bil natečaj, koliko je bilo predlogov, katera komisija je o tem odločala, ali je bilo dovolj že to, da je zastava izobešena za "PUST".

Pa srečno in uspešno delo, spoštovani!

Svet KS Šoštanj

MOŽ BESEDE

Matjaž Natek: "Pod pogoji, kot si jih vodstvo nove občine zamišlja s statutarnim sklepom in osnutkom statuta (statut je bil sprejet 18. 5. 1995 in je

objavljen v tem časopisu op.ur.), pa ne vidimo več smisla za delovanje. ... S tem se ne strinjamo in na zadnji seji sveta krajevne skupnosti (Šoštanj, op.ur.) smo sklenili, da svet (krajevne skupnosti Šoštanj, op.ur.) kolektivno odstopi, če teh zadev do konca meseca (februarja 1995, op.ur.) ne bomo razrešili."

Večer, 17. 2. 1995, stran 10.

DOVOZNE POTI

Začudena sem prebrala v Našem času, da KS ni urejevala "dovoznih poti" k hišam. To me še bolj čudi, ker vem, da je od naše hiše naprej KS sofinancirala cesto, do naše hiše pa ne. Bo že držalo, da je KS urejevala "dovozne poti", kar sicer trdijo, da niso. Sosed nas je obvestil, da se je oglašil pri tajnici KS. Prosil jo je za kakšen kamion peska za posipanje dovozne ceste. Odrnila mu je, kaj bo s peskom, ko pa ima asfalt do hiše. Najbrž bi gospa vedela, da na tej cesti ni asfalta, v kolikor bi kdaj k nam prišla v borovnice ali po gobe. Vem, da sosed na Primorski 13 še vedno hodi po makadamu vse do svoje hiše in tudi pesek si je izposloval. Ali morda gospa tajnica KS ve, pri kom je položen asfalt, ki bi moral biti vse do Primorske 13. Pozimi opravi pluzenje ceste sosed - v lastni režiji. Vedno čutim, da mu nekaj dolgujem. KS tega najbrž ne bo uredila. Odvoz smeti na Primorski ni urejen s

kesoni. To si moramo plačati sami. Nedolgo tega so, kolikor mi je znano, kesone za smeti delili po vsej KS. Za toplovod so nam obljubili, da bo zgrajen ob gradnji čistilne naprave. Zakaj ga ni? Hudournik nad hišo, ki nam pije kri, za mestno krajevno skupnost najbrž ni pomemben. Porušili bodo še kakšno telovadnico in na njenem mestu zgradili drugo, novo telovadnico...

Veronika Puc
Sebastian Pintarič

OBLJUBE KS

V Našem času sem prebral mnenje KS Šoštanj. Deževnica za potrebe našega kuhanja, pomivanja in napažanja živine ni ganila odgovornih v letu 1994. Raje so pričeli z gradnjo telovadnice, kot pa poskrbeli za nujno potrebno vodo v mestni krajevni skupnosti.

Pred leti je KS gradila toplovod na delu Primorske ceste. Takrat so nam rekli, da bomo dobili toplovod ob toplifikaciji čistilne naprave. Zdaj vemo, da se čistilna naprava ogreva z bioplinom. Viške tega plina sežigajo. Ali so odgovorni že takrat vedeli, da centralna čistilna naprava ne bo ogrevana s toplovodom? Kaj nas čaka sedaj? Životarjenje ob kuriščih na trda kuriva v Šoštanju?

Ludvik Kodrun

BREZ ROKAVIC

PRISTOPNA IZJAVA

Podpisani

IME PRIIMEK

ROJSTNI PODATKI

(kraj) (datum)

STALNI NASLOV

(ulica) (hišna št.)

(pošta št.) (kraj)

(občina) (telefon)

NASLOV SLUŽBE

(ime podjetja)

(ulica) (hišna št.)

(pošta št.) (kraj)

(občina) (telefon)

POKLIC

IZJAVLJAM, DA SEM PROSTOVOLJNO SPREJEL PROGRAM IN STATUT SLOVENSKE LJUDSKE STRANKE
TER S TEM POSTAL ČLAN
SLOVENSKE LJUDSKE STRANKE

Izpolnjene pristopne izjave pošljite na naslov: SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA, 63325 ŠOŠTANJ, p.p. 20

Kraj in datum: Podpis:

PIŠITE S TISKANIMI ČRKAMI!

F I Ž O L

Slovence so med drugim v preteklosti posiljevali tudi s čevapčiči, ražnjiči, pleskavicami in srbskim pasuljem...

Slovenci smo pod južnjaškim vplivom globoko zabredli tudi pri hrani. Tokrat se bom posvetil v glavnem fižolu, ki je od nekdanje nacionalne hrane naše, slovenske kuhinje. Na žalost smo tiho v podzavesti zamenjali fižol s pasuljem. Širom Slovenije tako najdete na jedilnikih pasulj. Še na planinskih kočah, ki so eden od stebrov slovenstva, najdete namesto fižola pasulj. Vsaj na Smrekovcu je tako! Kot da gostinci ne bi mogli napisati: fižol s kranjsko klobaso, fižol s svinjino ali fižolova solata. Vsaj na dvajset načinov ga znam pripraviti sam in vem tudi za slovenska imena, pa nisem kuharske stroke. V Trbovljah bi se jim želodec

obrnil, če bi rekli, da je matevž srbskega izvora. Res pa je, da je bil fižol najbolj dober v vojski, skuhan v vojaškem kotlu, saj boljšega od fižola pač ni bilo na jedilniku. Seveda smo imeli na jedilniku tudi "poparu" (kuhan kruh), ki jo pa znamo Slovenci narediti veliko boljše, saj dodamo hren ali koruzni zdrob.

Upam si trditi, da so Srbi šele pri Slovencih prvič videli fižol na fižolovkah. V vojski smo pa dobili največkrat ameriški fižol, ki je bil najbolj okusen, vsaj tedaj, ko sem sam služil vojsko. Služil pa sem jo v Kraljevini SHS.

Rad bi torej opozoril, da smo od nekdanje, tudi ko še nismo poznali srbske kuhinje, že kot otroci na paši pekli razne dobrine od krompirja, rib, mesa in jabolk. Pa tudi kostanj smo nabadali na žice, dajali

v žerjavico in temu rekli ražnjiči. Sicer pa vsaka slovenska kuharica ve, da je odojek ali pečenka ali katerokoli drugo meso pečeno v krušni peči, najboljšo. To bi se Srbi potrdili. Zadnji čas je, da se tujim vplivom zoperstavimo. Ne Srbi s pasulji, čevapčiči in pleskavicami ne Američani s hamburgerji nam ne smejo vsiliti svojih prehrabnih običajev. Za Američane je pa najbrž že prepozno, saj so s svojo hitro hrano preplavili ves svoj kontinent.

Upam, da bom opozoril naše gostince, da jim mora biti v ponos to, kar je znala napraviti že naša prababica in mislim, da se nimamo česa sramovati. Pa dober tek za naše nacionalne jedi! Na koncu pa za šalo: ali veste zakaj mačke ne jedo fižola?

Ivan Ojstršek

Kulturna dediščina? Ne, hvala!

Sejem bil je živ! Ta poetični rek izpod peresa Antona Aškercerca bi lahko uporabil za opis enega najbolj markantnih šoštanjskih avditorijev, zgodovinskega dvorišča na šoštanjski graščini. Novinarska pota so res sila neprijetna in na trenutke poženejo človeku prekomerne količine adrenalina po telesu.

Predmet zgodbe je torej življenje v zgodovinskem objektu "okrasa" našega osemstoletnika: graščini.

Od daleč precej impozantna stavba daje ob detaljnem pogledu precej drugačno sliko. Že ob mimohodu bodejo opazovalca v oči "okraski" civilizacije, kot so pralni stroji in palete, da ne govorim o raznih "modnih dodatkih" v notranjem delu dvorišča, kot so PVC odtoki. Da ne bo pomote! Kanalizacijski odtoki so speljani po zunanji strani fasade v odtok meteoritnih vod, to je deževnice, v prosto ponikanje. Nekdo izmed

stanovalcev pa si je omislil celo odtok s prostim padcem na streho vhodnega portala. Posledica tega je ostanek "papirčkov" in velika črna lisa na novi kritini.

V notranjosti hodnika te pričakajo milozvočni takti "eksotične" glasbe. Če se ne spotakneš ob dodatno napeljene odtočne cevi, ki leže po tleh hodnikov kot ležeči policaji, lahko mirno prideš do konca hodnika z grajskimi sanitarijami, ki brez vode še občasno služijo svojemu namenu. Na stenah so lepo razporejeni števeci električne energije, iz katerih pa so - verjetno udarniško - položeni prosti vodi na razne strani hiše. Neugoden pogled za strokovnjaka, ki ve, kaj so kabli s premajhnim presekom in nenazadnje še brez ustrezne izolacije. Za higieno je poskrbljeno tako, da se na okenjskih policah namesto rož prezračujejo razni čevlji in obuvala. Sicer pa je poskrbljeno za prekomerno zračenje tudi z večjim številom razbitih šip po vseh oknih. Da ne bi imeli zadnje čase

tako modernih grafitov samo velenjski podhodi, so poskrbeli v šoštanjski graščini tudi njeni prebivalci; Safeta & Fikret in podobni verjetno ustrezajo imenom in kulturi "eksotičnih" prebivalcev. Skratka problematika, ki se je sprožila že velikokrat (požarni pregled gasilcev z opozorilnimi vajami, dopisi sanitarnim inšpektorjem, pust,...), ki pa je tako trdožive narave, da je videti skorajda nerešljiva. Pa vseeno mislim, da je!

Nihče ne oporeka pravice do nastanitve teh prostorov nobenemu od predvsem "priseljnih" prebivalcev. Vendar je nesporno, da leti zaslužijo enake plače kot vsi drugi. In to je lahko enkovredno merilo bivalne kulture. Torej je res ta sanitarni nered zgolj kulturne narave oziroma starih navad, s priselitvijo prinosenih v Slovenijo, za katero so sicer značilna urejena bivalna okolja. To se vsekakor tiče tudi upravitelja, vodstva Tovarne usnja Šoštanj. Ob verjetni nezainteresira-

nosti do izvedbe denacionalizacijskega postopka, ki bi ta in še druge objekte vrnil v roke prejšnjih pravih posestnikov, se kaže pereče stanje higienske in požarne oprečnosti te zgodovinske zgradbe. In dokler bodo pri nas vladala še star socialistična načela "grabljenja državne imovine", se nam niti za minimalno sanacijo naše! markantne hiše ni treba bati.

V njej bodo še poslej veselo odmevali takti Šabana Šauliča, zunaj pa bodo še naprej v miru z dolgočasno posedale na popoldanskih klepetih "grajske gospe".

Torej, živelo mesto z 800-letno zgodovino, ki je preživelo vse, od pustošenja turških napadov do avstro-ogrsko eminence, le...

Peter Radoja

FOTO: PETER MARINŠEK

FOTO: PETER MARINŠEK

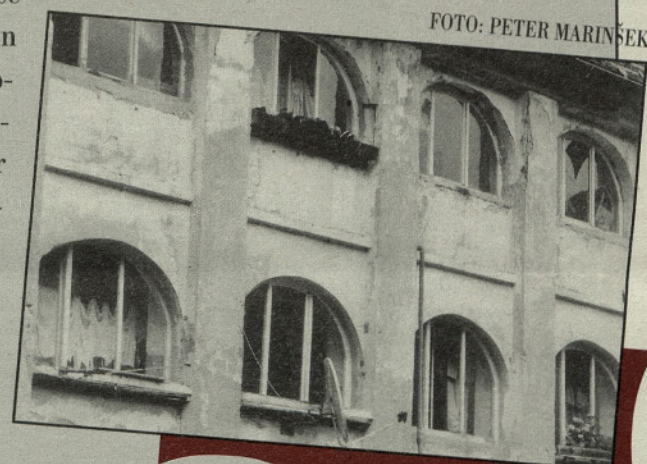

FOTO: PETER MARINŠEK

BARVE OBČINE ŠOŠTANJ

Kako je nastajala nova občinska zastava

Na vprašanje, katera barva je značilna barva občine Šoštanj, bi verjetno dobili neenotne odgovore ali pa bi ostali brez pravega odgovora. Pa vendar bi odgovor že morali poznati.

Odlok o zastavi in grbu, kjer je določena tudi glavna barva, je bil namreč potrjen na svetu občine že aprila (4. seja). Res pa je tudi, da je novo zastavo videlo le nekaj srečnežev. Prva javna predstavitev oz. slavnostno dviganje občinske zastave pred stavbo na Trgu svobode v Šoštanju je še pred nami.

Kako je torej nastajala naša nova zastava? Za prve osnutke se je uporabilo načelo, da se uporabijo barve, ki se pojavljajo v grbu. Grb, ki je bil prav tako (na isti seji sveta) potrjen skupaj z zastavo, občani že dobro poznanjo preko popularnih nalepk, ki jih patriotsko usmerjeni Šoštanjčani lepimo na registrske tablice svojih avtomobilov. Komisija za pripravo predloga zastave, (v kateri so sodelovali: g. Zaleznik, g. Rogelšek, prof. Ravnikar in pisec teh vrstic), je nato upoštevala še priporočilo prof. Ravnikarja, da se na zastavi uporabi le ena barva (rdeča-srecliki ali zelena-hrib) in ena kovina (zlata ali srebrna). Na koncu smo po preučevanju vseh variant morali poleg srebrne desne polovice določiti le še za barvo, ki je na levi strani zastave, (grb pa je točno na sredini).

Zanimivo pri izbiri barve pa je dejstvo, da so tudi barve danes obremenjene z ideološko simboliko. Znanе so namreč delitve in označevanje skupin na rdeče, črne, bele ali zelene. Zato ocenjujem odločitev svetnikov, ki so s konsenzom izbrali rdečo barvo, srčno barvo polno energije in odločnosti, (ki jo nova občina vsekakor potrebuje), za modro potezo. Bivši ideološki nosilci rdeče barve so si tako ali tako skupaj s prenovno ideologijo spremenili tudi barvo (zdaj je namreč "evropsko" modra).

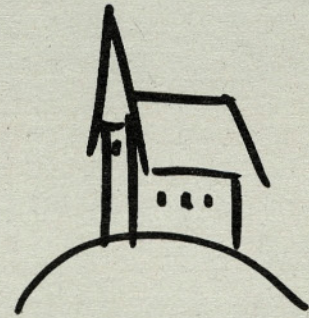
FOTO: PETER MARINŠEK

Barva občine Šoštanj je torej rdeča in od nas samih je odvisno, kako bomo novo zastavo in z njo identifikacijsko barvo sprejeli. V današnjem svetu, ki ga vse bolj obvladujejo vizualne komunikacije, to vsekakor ni nepomembno.

Zato vas vse, ki prebirate ta list, še enkrat vabim na slavnostno premiero novih simbolov ponovno rojene občine Šoštanj.

Edi VUČINA

NAŠE CERKVE

Župnijska cerkev Sv. Petra v Zavodnju

Od kdaj je v Zavodnju cerkev ne vemo natančno, prvič se omenja leta 1480. Vizitacijski zapisnik iz leta 1545 govori o novi cerkvi v Zavodnju. V šoštanjskem urbarju je zapisano, da je bilo v cerkvi sedem maš letno. Vizitacijski zapisnik ljubljanskega škofa Rinalda Scarlichija pove, da je imela leta 1631 cerkev Sv. Petra tri oltarje in samo dve mali okni. Ko je bila leta 1787 ustanovljena samostojna duhovnija, ki je dobila svojega duhovnika, so začeli razmišljati o gradnji nove cerkve. Leta 1810 so porušili dotedanjo cerkev in v treh letih zgradili novo. Razen zvonika, ki je bil leta 1875 povišan, je zunanji videz cerkve takšen kot ob posvetitvi leta 1834.

Pogled v notranjost svetišča nam razkrije, da je cerkev bogato dekorativno in figuralno poslikana od tal do stropa. Poslikava je delo Jakoba in Antona Brolla iz leta 1895. Stranska oltarja Matere božje in sv. Valentina sta bila postavljena leta 1858. Glavni oltar sv. Petra je iz leta 1859. Orgle je izdelal Martin Cajhen leta 1862. Umetniške vrednosti je slika sv. Valentina, delo Andreja Štravsca, iz začetka 18. stoletja. V zakristiji je lepa intarzijska omara iz leta 1790. V zvoniku so trije zvonovi. Zunanjsčina cerkve je lepo obnovljena. Zavodnje je status župnije dobilo leta 1891. Od leta 1985 pa tvori Zavodnje z Belimi vodami in Šoštanjem "združeno župnijo". To pomeni, da je šoštanjski župnik tudi župnik v Zavodnju.

Jože Pribožič

FOTO: PETER MARINŠEK

NI RES, RES JE!

Ni res, da na občini Šoštanj ni nobenega zaposlenega, ampak je res, da g. Marijan Vrtačnik sumi, da so premalo izobraženi.

Ni res, da streha šoštanjske kinodvorane pušča v sončnem vremenu, ampak je res, da ob poletni vročini zataji klimatizacija.

Ni res, da se je znamenita gaberška lipa posušila zaradi "krajevne žalosti", ampak je res, da je po zadnji menjavi najemnika pogrnala nove veje.

Ni res, da bi kmetijstvo v Šaleški dolini letos dobivalo proračunske subvencije, ampak je res, da v Velenju ne rabijo več kmečkih glasov.

Ni res, da imajo ležeče policaje samo v Velenju, ampak je res, da je enega naredila mati narava pred križiščem za Lokovico in RLV.

Ni res, da bi zadnjič v tej rubriki nastopil Franc Pečovnik, ampak je res, da je v piceriji Cigler gostoval Franc Pergovnik.

Ni res, da je odstopil Matjaž Natek, ampak je res, da mu tega ne dovolijo v Velenju.

Ni res, da v Velenju ne smejo prodajati Lista občine Šoštanj, ampak je res, da je treba dobiti dovoljenje v Ljubljani.

Ni res, da Matjažu Natku ne dovolijo odstopiti v Velenju, ampak je res, da mu je svet občine podaljšal že dva mandata.

N A R O Č I L N I C A

NAROČAM MESEČNIK LIST OBČINE ŠOŠTANJ

IME _____ PRIMEK _____

NASLOV _____

LETNA NAROČNINA: 1000 SIT

NASLOV: LIST OBČINE ŠOŠTANJ, p.p. 4, 63325 Šoštanj

GRB OBČINE ŠOŠTANJ

Svet občine Šoštanj je aprila potrdil šoštanjski grb kot grb občine. Grb ni nov, res pa je, da je bil dolga leta, kot vsi simboli preteklosti, v času komunističnega enoumja namerno pozabljen.

Grb je po mnenju mnogih strokovnjakov heraldično čist. Njegov opis najdete v odloku o grbu in zastavi naše občine, ki je objavljen v Uradnem listu občine Šoštanj, ki je priložen današnjemu časopisu.

Ob osamosvojitvi smo se Slovenci odločili tudi za to, da se bomo svetu in sebi predstavljali s heraldiko. Najprej smo poskrbeli za državni simbol, potrebovali pa smo tudi grbe za spremenjene registrske oznake motornih vozil. Tedaj so se mnoge občine znašle v zadregi; bodisi da zgodovinskega krajevnega grba niso imeli oz. ga niso hotele uporabljati, bodisi da so morale svoj grb na novo zasnovati. Večina ljudi grboslovne teorije ne pozna, zato so skoraj vsi novi, tedaj zasnovani grbi pravzaprav navadni znaki-emblemi. Grboslovna veda pa ima natančna merila za to, kaj sme biti v grbu in kako mora biti na heraldičnem ščitju predstavljeno.

Zelo pomembno je tudi to, da je temeljni dokument vsakega grba njegov opis, imenovan BLAZONIRANJE. Sama podoba v barvah je pravzaprav le ilustracija tistega grba. O nekem znaku ne moremo govoriti kot o grbu, če le tega ni mogoče zadovoljivo blazonirati, torej opisati tako, da se lahko samo po tem opisu kjerkoli na svetu naslika takšen grb, ki bo prepoznaven za opisani izvorni grb. Za ilustracijo povejmo, da grb, ki ga danes uporablja občina Velenje (nebotičnik za grajskim obzidjem?), ne ustreza pravilom heraldike. Ker podobe na ščitju ni mogoče zadovoljivo blazonirati, znaka na ščitju sploh ni mogoče sprejeti za grb.

(Povzeto po Heraldica Slovenica, januar/februar/marec 1995)

Izdajatelj: OBČINA ŠOŠTANJ • Naslov: Trg svobode 12, tel.: (063) 881-396 • Trg svobode 12, p.p. 4, 63325 Šoštanj
V.d. odgovornega urednika: PETER REZMAN • Urednik fotografije: PETER MARINŠEK • Oblikovanje: MARKO MARINŠEK • Lektoriranje: URŠKA MENIH • Tisk: MARGINALIJA d.o.o.
Po mnenju Urada vlade RS za informiranje št.: 4/3-12-17794-23/36 spada List občine Šoštanj med proizvode iz 13. točke tarife številke 3 prometnega davka.